

EMPERYALİZMİN “ETNİK KİMLİK” KARTI

Aydınlık Gazetesi, 23 Ağustos 2014

Yıldırım Koç

Emperyalist güçler Türkiye’yi ne zaman zayıflatmak isteseler, Türk milletini (Türkiye halkını) etnik köken veya inanç temelinde ayırıştırırmaya çalışırlar.

Türk milleti, ırkçılığı reddeden çağdaş bir anlayışla, farklı etnik kökenlerden ve inançlardan insanların emperyalizme karşı mücadelesi sürecinde oluştu. Türk milletine karşı hareketler de ırkçılık temelinde geliştirildi.

Etnik kimliği öne çıkaranlara “ırkçı” denir.

HER ETNİK KÖKENDEN VATANSEVER DE, HAIN DE ÇIKTI.

Ulusal Kurtuluş Savaşı sırasında her etnik kökenden ve inançtan vatansever de vardı, vatan haini de. Türkmen, Kürt, Avar, Çerkez, Abhaz, Laz, Gürcü, Tatar, Arap, Zaza, vb. kökenliler içinde bu vatan için canını verenler de oldu, emperyalistlerle ve Padişah’la işbirliği yapanlar da.

Bizim evimizde iki tane İstiklâl Madalyası var. Biri eşimin tarafından, biri bizim taraftan. Salonumuzda, eşimin İstiklâl Savaşımız sırasında İstanbul’da direnişi örgütleyen subaylardan olan dedesinin resmi ve madalyası asılı. Bizler de aynı mücadeleyi sürdürüyoruz.

İstiklâl Savaşımız sırasında yiğit Çerkez ve Abhasların büyük katkısı oldu. Anadolu’ya göç edip, Anadolu’yu vatan bilen bu insanlar, hem savaş sırasında, hem de savaş sonrasında vatanımızın korunmasında büyük yararlılıklar gösterdiler.

Ancak Çerkezlerin arasından da onların yiğitliğine ve mertliğine yakışmayan kişiler çıktı ve çıkıyor.

Emperyalist güçlerin etnik kökene dayalı bölücülük çalışmaları Çerkezler arasında 1921 yılında önemli bir olaya yol açtı.

İzmit’ten Eskişehir’e, Yalova’dan Aydın’a kadarki bölgelerde yaşayan 17 Çerkez kabilesini temsil edenler, 24 Ekim 1921’de emperyalistlere bir başvuruda bulundu. “Çerkez Milletinin Büyük Devletlere, İnsanlık ve Medeniyet Alemine Genel Bildirgesi” başlıklı başvuruda şöyle deniyordu (Ertuna, H., *Türk İstiklâl Harbi,V, İstiklal Harbinde Ayaklanmalar, 1919-1921*, Genelkurmay Harp Tarihi Bşk.Yay., 1974, s.318-322):

YUNANLILARIN HİMAYESİNE GİRMEK İSTEDİLER.

“Halen Yunan askeri işgali altında bulunan Batı Anadolu, (...) ve yöresi Çerkez ahalisinin, biz aşağıda imzaları bulunan yetkili temsilcileri (...) İzmir’de kongre halinde toplanarak (...) Büyük İtilaf Devletleri ve ortaklarıyla, özellikle *Yunan Hükümeti’ne Çerkezlerin sığındığını* bildirek milli isteklerinin yerine getirilmesini rica etti.

“Çerkezlik, haklı ve tabii bir kararla, kendisine kurtuluş vadeden ve bunu işgal bölgesinde fiilen ispat eden *Yunan ordusuna katılmayı, millî ve hayatî çıkarlarından saymıştır.* (...)

“Yunan Hükümeti (...) Çerkez göçmenleri ve mültecileri hakkında ilgi göstererek, onların işlerini ve yerleşmelerini en iyi bir şekilde sağlamıştır. (...)

“Bundan dolayı, Büyük İtilâf Devletleri ve ortaklarınca millî olan aşağıdaki isteklerimizin kabulünü ve desteklenmesini kongremiz rica ve hemen harekete geçilmesini sabırsızlıkla beklediğini soylu kişiliklerine sunmakla şeref duyar.

(1) Devlet arasında kabul ve ilan edilip eski sulh antlaşmalarına konduğu gibi, gelecekteki Yakın Doğu sulhuna da konması kuvvetle umulan azınlık halindeki milletlerin hakları ve siyasi çıkarlarını temin ve tatmin edecek olan madde hükümlerinin bütün Çerkezleri de kapsamına alması.

(2) Çerkez milleti, Anadolu’da her bakımdan kendisiyle aynı durumda ve karşılıklı menfaatlerle bağlı bulunduğu Rum unsuru ile eşit haklar çerçevesinde kader birliğine istekli olduğundan dolayı, millî ilerleme ve gelişmesini kendisinde kuvvetle ümit ettiği *uygar Yunan Hükümetinin fiilî himayesi altına sokulması (...)*”

Hatırlatmak istedim.